

Ieder in zijn eigen rangorde

Door: Anke Pronk-Waterlander

Bijbelverzen komen uit de NBG-vertaling, tenzij anders aangegeven.

"Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn. Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens. Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden. Maar ieder in zijn eigen rangorde..." (1Korinthiërs 15:20-23).

Zo'n 150 jaar geleden geloofde men binnen het Christendom dat de Bijbel slechts één universele opstanding der doden kent. Maar het simpele feit dat het Woord van God verklaart in Openbaring 20:5 **"De overige doden werden niet weder levend, voordat de duizend jaren voleindigd waren"** zorgde ervoor dat deze visie moest worden herzien. Mannen als John Darby en Cyrus Scofield onderwezen de visie dat er twee toekomstige opstandingen zouden zijn, één voor het begin van het *duizendjarig rijk* en één aan het einde daarvan bij de *grote witte troon*. In kringen waar men in de *bedelingenleer* gelooft, is deze visie algemeen aanvaard.

Ik geloof dat er *drie* categorieën (rangorden) zijn waarin alle mensen in Christus zullen worden levend gemaakt (d.w.z. met een verheerlijkt, onvergankelijk lichaam zoals Christus nu heeft) en ik geloof dat deze drie rangorden gesymboliseerd worden door de drie Pelgrimsfeesten en de drie belangrijkste oogsten in Israël, die rond deze feesten plaatsvonden, in de tijd dat er een tempel in Jeruzalem was. Deze feesten zijn: Pasen met de gerstoogst, Pinksteren met de tarweoogst en Loofhutten met de druivenoogst. Van alle feesten is het Loofhuttenfeest het feest met de meeste blijdschap (Leviticus 23:40). Vreugde, omdat de volledige oogst is binnengehaald (gerst, tarwe, olijven, druiven etc.) Deze laatste oogst van het jaar werd ook wel het Feest van de Inzameling genoemd.

Christus is de allereerste Die levend gemaakt werd met een verheerlijkt, onvergankelijk lichaam. In 1Korinthiërs 15:20 vergelijkt Paulus Hem (in de Griekse grondtekst) met de **"eerste vrucht van de oogst."** Hier zien we dus al dat Paulus levendmaking vergelijkt met een oogst. Maar Christus is één Persoon, niet een categorie of rangorde. *Rangorde* is een oude militaire term. Hij komt maar één keer voor in het Nieuwe Testament, maar hij werd vaak gebruikt door klassieke Griekse schrijvers en dan betekent hij een *groep* van personen die zich in dezelfde positie bevinden.

Laten we gaan kijken naar het betreffende Schriftgedeelte, 1Korinthiërs 15:20-25. Eerst de weergave van de NBG-vertaling, daaronder hetzelfde vers, maar nu zo letterlijk mogelijk vertaald uit het Grieks. Let goed op de verschillen.

NBG - 20Maar nu, Christus is opgewekt uit de doden, als eersteling van hen, die ontslapen zijn.

GRIEKS - 20Maar nu: de Christus is gewekt vanuit doden, als eerste vrucht van de oogst van die ter ruste gelegd zijn.

NBG - 21 *Want, dewijl de dood er is door een mens, is ook de opstanding der doden door een mens.*

GRIEKS - 21 *Want daar immers door één mens de dood er is, is er ook door één mens opstanding van doden.*

NBG - 22 *Want evenals in Adam allen sterven, zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden.*

GRIEKS - 22 *Want net zoals in de Adam allen sterven, zo zullen ook in de Christus allen levend gemaakt worden,*

NBG - 23 *Maar ieder in zijn eigen rangorde: Christus als eersteling, vervolgens die van Christus zijn bij Zijn komst;*

GRIEKS - 23 *maar ieder in de eigen rangorde: eerste gezalfde, vervolgens die van de Christus zijn in Zijn aanwezigheid,*

NBG - 24 *daarna het einde, wanneer Hij het koningschap aan God de Vader overdraagt, wanneer Hij alle heerschappij, alle macht en kracht onttroond zal hebben.*

GRIEKS - 24 *daarna het einde, wanneer Hij ook maar het koninkrijk aan Zijn God en Vader zal overdragen, wanneer ook maar Hij alle overheid en alle autoriteit en macht buiten werking zou stellen.*

Wat het meest opvalt is dat er in vers 23 in de vertaling uit het Grieks maar één keer Christus staat. Het woord Christus is geen naam, maar een titel. Christus betekent: gezalfde. Gezalfde kan zowel op personen als op voorwerpen slaan. Wanneer het op Jezus Christus slaat, staat er vaak in het Grieks het lidwoord DE voor: de Christus. Dit zien we hier in vers 20, 22 en de tweede helft van vers 23. In de eerste helft van vers 23 staat er in het Grieks APARCHE [eerste] CHRISTOS [gezalfde], zonder lidwoord.

Paulus noemt in de grondtekstvertaling achter elkaar drie categorieën of rangorden waarin alle mensen zullen worden levend gemaakt (vers 23,24):

1. Eerste gezalfde (groep, rangorde) - APARCHE CHRISTOS.
2. Een groep die van Christus is bij Zijn persoonlijke aanwezigheid - PAROUSIA.
3. Een groep die *het einde* wordt genoemd - TO TELOS.

Groep 1 en 2 worden levend gemaakt vóór het *duizendjarig rijk*. Dit wordt de *eerste opstanding* genoemd (Openbaring 20:4-6). Groep 3 wordt levend gemaakt bij de voleinding der eeuwen, wanneer de dood wordt afgeschaft (1Korinthiërs 15:26). Bij de *grote witte troon*, na het *duizendjarig rijk*, staan de doden namelijk op in een *sterfelijk* lichaam om geoordeeld te worden. Sommigen van hen sterven opnieuw in de tweede dood. De overigen gaan met hun opgewekte, sterfelijke lichaam het tijdperk van de Nieuwe Hemel en Aarde binnen. Zij moeten in die periode eten van het *geboomte des levens* (Openbaring 22:2) om in leven te blijven.

APARCHE CHRISTOS

Otis Sellers noemt vijf goede redenen om te geloven dat de woorden APARCHE CHRISTOS geen betrekking kunnen hebben op Jezus Christus:

>>> In de eerste plaats spreekt Paulus hier over *groepen* die zullen worden opgewekt en de persoon van Christus is geen groep. Het woord TAGMATI kan niet worden toegepast op een individu, maar moet betrekking hebben op twee of meer personen of dingen die in dezelfde positie zijn gebracht.

In de tweede plaats kan Jezus Christus niet de eerste zijn die **"in Christus levend gemaakt worden"** (vers 22). Het slaat nergens op te zeggen dat Christus is levend gemaakt in Zichzelf. Aangezien Paulus hier spreekt over groepen die levend gemaakt worden in Christus, kan Christus noch de eerste van deze groepen zijn, noch één van hen.

Ten derde kan Jezus Christus niet begrepen zijn in het woord *allen* als we lezen **"zo zullen ook in Christus allen levend gemaakt worden."**

Ten vierde kan de werkwoordsvorm ZOOPOIETHESONTAI, dat in dit gedeelte vertaald is met **"zullen levend gemaakt worden"**, niet slaan op Christus. Dit werkwoord had vóór Zijn opstanding op Hem betrekking kunnen hebben gehad, maar niet zo'n 25 jaar nadat Hij was opgewekt uit de doden.

Ten vijfde staan er in deze verklaring maar twee woorden: APARCHE CHRISTOS. Dat is geen volledige zin. De vertalers lossen dit gewoonlijk op door het bepaalde lidwoord toe te voegen en de volgorde van de Griekse woorden te veranderen. Het resultaat is dan de vertaling "Christus, de eersteling", maar dit is niet de juiste manier om een ellips* of omissie in te vullen.

* Stijlfiguur waarbij een vanzelfsprekend woord wordt weggelaten zodat een onvolledige zin ontstaat. De weggelaten delen kunnen gemakkelijk aan de hand van situatie en context gereconstrueerd worden.

Elke keer als een ellips voorkomt moet de gedachte worden aangevuld door er de overheersende gedachte uit een vorenstaande verklaring aan toe te voegen. In dit gedeelte betreft die gedachte de *groepen* die zullen worden opgewekt. Zo wordt de orde en het accent in het Grieks gehandhaafd en wordt de ellips vanuit de context aangevuld. Maar als we zo omgaan met deze ellips, wordt het onmogelijk de woorden APARCHE CHRISTOS te laten slaan op de Here Jezus Christus.

Dat CHRISTOS (gezalvde) niet altijd op Christus hoeft te slaan kunnen we o.a. zien in Openbaring 11:15. Daar wordt gesproken van het koningschap van **"onze Here [KURIOU] en Zijn Gezalvde."** Voor iemand die altijd geloofd heeft in Jezus Christus als Heer, is dit een onmogelijke vertaling. Maar we kunnen het ook verstaan als: **Jezus Christus en Zijn gezalvden** en daarmee is het probleem verdwenen.

Deze gezalvden zijn de mensen die door Hem zijn aangesteld, die van Hem de heerschappij ontvangen over de volken (zie Openbaring 2:26). Tijdens de heerschappij van God [het Koninkrijk der Hemelen] die aan het *duizendjarig rijk* voorafgaat, zullen alle volken aan God toegewijde regenten hebben en Israël zal David als God toegewijde heerser hebben. Aan alle menselijke overheid komt een einde bij de persoonlijke aanwezigheid van Christus. Er zullen dan nog steeds mensen zijn die regeren, maar hun heerschappij zal uit God zijn en daarom goddelijk van aard.

Het woord gezalvd heeft een religieuze inhoud gekregen waardoor men gewoonlijk denkt dat het iets met macht te maken heeft. Strikt genomen heeft dit woord de betekenis van: officieel aangesteld, uitverkoren, apart gezet (zie 2Korinthiërs 1:21). <<<

De *eerstelingsgarve* van de gerstoogst, die door de priester met Pasen voor het aangezicht van God moest worden bewogen, wordt traditioneel gezien als een beeld van Christus' opstanding. Maar een garve is een schoof, een *bundel* gerst in dit geval. Christus is één Persoon, niet een bundel. De eerstelingsgarve is geen beeld van Christus, maar een beeld van de eerste gezalfde rangorde! Christus Zelf is de "**eerste vrucht van de oogst.**" Deze eerstelingsgarve werd om 9.00 uur 's morgens door de priester bewogen, tijdens het Paasfeest. Christus was toen al uit de dood opgestaan en levend gemaakt, want we weten uit de Schrift dat het nog donker was toen de vrouwen Hem ontmoetten bij het graf.

Koninkrijk der Hemelen

Ik geloof dat de eerste gezalfde rangorde, APARCHE CHRISTOS, de "gerstoogst", wordt levend gemaakt aan het begin van het Koninkrijk der Hemelen. Dit tijdperk is hét gróte thema in de Schrift. Het wordt met verschillende termen aangeduid: *het laatste der dagen, de opstanding, de wedergeboorte, de jongste dag, het oordeel en de Dag van Christus*. Het is een zeer lange regeerperiode van Christus, vanuit de hemel, die vooraf gaat aan Zijn wederkomst! In deze periode zal het uiterlijk van de wereld ingrijpend veranderd worden en zullen heel veel mensen uit de dood worden opgewekt. Israël zal dan een natie van koningen en priesters zijn en de wereld besturen. De meerderheid van de christenen heeft hier geen enkel zicht op en betreft de vele profetieën in het Oude Testament over deze tijd en de gelijkenissen in het Nieuwe Testament uitsluitend op het zogenoemde *duizendjarig vrederijk*. Dat is waarschijnlijk ook de reden waarom Bijbelvertalers APARCHE CHRISTOS niet als een groep kunnen herkennen.

De tweede rangorde, PAROUSIA, de "eerstelingen van de tarweoogst", wordt aan het einde van het Koninkrijk der Hemelen levend gemaakt, ná de *grote verdrukking*, bij de wederkomst van Christus. Zij gaan Christus tegemoet in de lucht om Hem te verwelkomen, maar ook om te ontkomen aan het geweld (1Tess.1:10) waarmee Hij van de hemel afdaalt om de Antichrist te vernietigen en orde op zaken te stellen. De tweede helft van 1Korinthiërs 15:23 beschrijft dezelfde gebeurtenis als 1Tessalonicenzen 4:16,17, die in evangelische kringen de *opname* of de *wegrugging* wordt genoemd. Jezus heeft veel verteld over het Koninkrijk der Hemelen toen Hij op aarde was, ondermeer in gelijkenissen. In één van die gelijkenissen vergeleek Hij de wereld tijdens het Koninkrijk der Hemelen met een tarweakker en de kinderen (zonen) van dat koninkrijk met het goede (tarwe)zaad (Mattheüs 13:25,29,30,38 - Statenvertaling). Tijdens het Koninkrijk der Hemelen zullen de "tarwehalmen" groeien en rijpen. Bij de *wederkomst* worden dan de eerstelingen "geoogst".

70 jaarweken

De eerste rangorde wordt dus gesymboliseerd door de eerstelingen van de gerstoogst (met Pasen), de tweede rangorde door de eerstelingen van de tarweoogst (met Pinksteren). Tussen Pasen en Pinksteren liggen 7 weken, 49 dagen. Ik geloof dat deze verwijzen naar de 70 jaarweken, 490 jaar, waarvan de profeet Daniël zei dat deze zijn bepaald over het volk Israël en Jeruzalem (Daniël 9:24). Deze 70 jaarweken zijn een toekomstige, aaneengesloten periode, onderdeel van het Koninkrijk der Hemelen. De laatste jaarweek is de *grote verdrukking*.

Levendmaking vergeleken met verschillende oogsten

God oogst Zijn gerst, tarwe en druiven op verschillende manieren, net zoals de natuur ons dit leert. Het kaf van de gerst valt er zeer gemakkelijk af. Een stevige wind (of de hulp van ventilatoren) is genoeg om van het kaf af te komen. Dit vertegenwoordigt de gerstgemeenschap die erg snel aan de wind van de Geest beantwoordt.

Tarwe heeft een hardere aanpak nodig. Door te dorsen wordt het kaf van de tarwe verwijderd. In het oude Midden-Oosten werd gedorst door een os of ezel met een dorsslede: een verzwaarde plank, een *tribulum*, met een berijder. Van *tribulum* komt het Engelse woord *tribulation*, dat *beproeving* of *verdrukking* betekent. De mensen die door de tarwe gesymboliseerd worden zullen door de *grote verdrukking* moeten gaan om beproefd te worden op hun trouw aan Christus en zuiverheid in geloof. Let op het feit dat er met Pasen onbehandeld graan (gerst) door de priester omhoog geheven werd voor Gods aangezicht. Met Pinksteren werd er echter gebakken tarwebrood omhoog geheven. Je zou kunnen zeggen: die tarwe heeft heel wat meegemaakt, ze is gedorst, gezift en in het vuur geweest (oven). Hierin zie ik de symboliek van de periode van het Koninkrijk der Hemelen, die eindigt met de *grote afval* (2Tessalonicenzen 2:3) en de *grote verdrukking*. De andere rituelen in Leviticus 23 zullen ongetwijfeld ook een symbolische betekenis hebben.

De derde rangorde, TO TELOS, wordt levend gemaakt bij de voleinding der eeuwen. TO TELOS betekent: *het einde*. De term komt diverse keren voor in de "*Ilias*" van Homerus, waar het de omschrijving is van een legeronderdeel of groep soldaten die als laatste terugkeren uit de oorlog. In de rangorde TO TELOS zullen zich mensen bevinden die geen deel krijgen aan het Koninkrijk der Hemelen, het Duizendjarig Vrederijk of het tijdperk van de Nieuwe Hemel en Aarde. Dit zijn de mensen die *verloren gaan* voor de duur van deze eeuwen (niet voor eeuwig!)

Deze groep wordt gesymboliseerd door de druivenoogst, de laatste oogst van het jaar. In deze groep bevinden zich de vijanden van Christus. Wat lezen we over hen? **"Want Hij moet als koning heersen, totdat Hij al Zijn vijanden onder Zijn voeten gelegd heeft"** (1Korinthiërs 15:25). Waar doet me dat toch aan denken? Juist, aan de ouderwetse manier van druiven persen, onder de voeten! **"En uit Zijn mond komt een scherp zwaard, om daarmee de heidenen te slaan. En Hijzelf zal hen hoeden met een ijzeren staf en Hijzelf treedt de persbak van de wijn der gramschap van de toorn Gods, des Almachtigen"** (Openbaring 19:15).

Wat gebeurt er met druiven, nadat ze tot sap zijn geperst? Het sap wordt voor lange tijd in donkere vaten opgeborgen. En waar doet dit me aan denken? Precies, de *tweede dood*! Maar dan, na die lange rustperiode, als de vaten opengebroken worden (de dood afgeschaft, 1Korinthiërs 15:26) blijkt het druivensap heerlijke wijn te zijn geworden en het grote feest kan beginnen, want de volledige mensenoogst is binnengehaald. Hierin zie ik de heerlijke verzoening van *alle* mensen met God en met elkaar, het geperste druivensap is wijn geworden, die vreugde geeft. De vijandschap is omgezet in vriendschap.

Het Lichaam van Christus

Tot welke rangorde behoren nu de gelovigen die het *Lichaam van Christus* vormen? Over deze groep gelovigen wordt uitsluitend geschreven in de latere brieven van Paulus, geschreven *na* Handelingen (Efeziërs, Filippenzen, Kolossenzen, 1 en 2Timotheüs, Titus). Vóór die tijd was het *Lichaam van Christus* een geheim, verborgen in God (Efez.3:9).

De gelovigen uit de eerste brieven van Paulus, die *tijdens* de Handelingenperiode geschreven werden, behoren tot het *Lichaam van de reine maagd* (2Korinthiërs 11:2). De Handelingentijd was een voorproefje van het Koninkrijk der Hemelen, waarin men uitzag naar de wederkomst van Christus. Maar het Koninkrijk werd stopgezet bij Handelingen 28:28, toen de *voormannen der Joden* het evangelie van Paulus verwierpen. De hoop van de *reine maagd*, de wederkomst (PAROUSIA) van Christus, vervloog hiermee.

Bij de aanvang van het Koninkrijk der Hemelen begint de Handelingentijd als het ware weer te lopen. De gelovigen uit die tijd, behorend tot het *Lichaam van de reine maagd*, zullen uit de dood worden opgewekt (met een sterfelijk lichaam) en opnieuw gaan leven met de hoop op Christus' wederkomst. Vele gelovigen zullen tijdens de lange duur van het Koninkrijk nog toegevoegd worden aan dit Lichaam. Het is déze groep gelovigen die Hem tegemoet zal gaan in de wolken wanneer Hij van de hemel afdaalt, na de *grote verdrukking*. Zij ontvangen op dat moment hun verheerlijkte lichaam. Zij behoren dus tot de tweede rangorde.

Welke Schriftverzen zijn van toepassing op de gelovigen van het *Lichaam van Christus*? Dit Lichaam wordt in Efeziërs 4:13, Statenvertaling, de *Volkomen Man* genoemd.

Kolossenzen 3:4 - ***“Wanneer Christus verschijnt [PHANEROTHE], die ons leven is, zult ook gij met Hem verschijnen [PHANEROTHESESTHE] in heerlijkheid.”***

1Timotheüs 6:14 - ***“dat gij dit gebod onbevlekt en onberispelijk handhaaft tot de verschijning [EPIPHANEIAS] van onze Here Jezus Christus.”***

2Timotheüs 4:1 - ***“Ik betuig u nadrukkelijk voor God en Christus Jezus, die levenden en doden zal oordelen, met beroep op Zijn verschijning [EPIPHANEIAN] als op Zijn koningschap.”***

2Timotheüs 4:8 - ***“voorts ligt voor mij gereed de krans der rechtvaardigheid, welke te dien dage de Here, de rechtvaardige Rechter, mij zal geven, doch niet alleen mij, maar ook allen, die Zijn verschijning [EPIPHANEIAN] hebben liefgehad [letterlijk: liefhebben].”***

Titus 2:13 - ***“verwachtende de zalige hoop en de verschijning [EPIPHANEIAN] der heerlijkheid van onze grote God en Heiland, Christus Jezus.”***

Gaat het in deze verzen over de wederkomst (PAROUSIA) van Christus? Nee, het gaat hier over de verschijning (EPIPHANEIA) van Christus in de betekenis van: openbaar gemaakt worden, gemanifesteerd worden. Verschijnen in de zin van letterlijk *schijnen* (PHAINÓ), d.w.z. licht uitstralen (denk aan het visioen van Zijn verheerlijking op de berg, Mattheüs 17:2). Wanneer gaat dat gebeuren? Bij de aanvang van Gods merkbare heerschappij over de wereld: het Koninkrijk der Hemelen. Waar wordt Christus dan geopenbaard? In de hemel. Hij is het Beeld van de onzichtbare God.

Christus is ook het Hoofd van Zijn Lichaam. Als het Hoofd geopenbaard wordt, zou het Lichaam er dan niet bij betrokken moeten zijn? Nou en of. ***“Wanneer Christus verschijnt ... zult ook gij met Hem verschijnen in heerlijkheid.”*** Ik geloof daarom dat de leden van het Lichaam van Christus deel uitmaken van de eerste gezalfde rangorde. Ik geloof dat de opstanding van het Lichaam van Christus beschreven staat in Filippenzen 3:11,21. Ik geloof dat deze verzen dezelfde gebeurtenis beschrijven als de eerste helft van 1Korinthiërs 15:23.

Behoren alle gelovigen, die leefden en leven na de Handelingentijd, automatisch tot het Lichaam van Christus? Na de dood van Paulus was het snel afgelopen met wat hij *de gezonde leer* noemde (2Timotheüs 4:3). En vanaf het bewind van keizer Constantijn, in de vierde eeuw na Christus, ging het steeds verder bergafwaarts met het Christendom. Het werd als machtsmiddel gebruikt om mensen in het gareel te houden (hel en verdoemenis) en er werden steeds meer heidense invloeden geïntroduceerd. De laatste vijftig jaar zien we vooral hoe emotie (een goed gevoel hebben) steeds belangrijker wordt dan kennis van het Woord van God. Daarom geloof ik dat niet iedereen, die zichzelf een christen noemt, tot het Lichaam van Christus behoort.

Het Koninkrijk der Hemelen begint wanneer de huidige *bedeling der verborgenheid* of *genadetijd* beëindigd wordt. Wanneer is dat? Morgen, hoop ik.

www.pronk-stukjes.nl